

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.543 van 26 februari 2001
in de zaak A. 85.480/IX-1926.**

In zake : Edmond WILLEMS,
wonende te HAMONT-ACHEL,
Schutterijstraat 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Edmond WILLEMS, bestuursassistent bij de Administratie van het Kadaster van het ministerie van Financiën, op 16 juli 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het ministerieel besluit van 18 mei 1999 waarbij hem de verplaatsing bij tuchtmaatregel naar de kantoren van de directie Antwerpen wordt opgelegd;

Gelet op het arrest nr. 83.542 van 22 november 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 23 februari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 17 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat met betrekking tot de gegevens van de zaak wordt verwezen naar het arrest nr. 83.542 van 22 november 1999 waarbij de schorsing van de hiervoor vermelde beslissing wordt bevolen;

2. Over de gegrondheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel aanvoert dat de bestreden beslissing niet steunt op deugdelijke motieven omdat de gegeven motivering er niet van doet blijken dat rekening werd gehouden met het advies van de raad van beroep en derhalve met de door hem ingebrachte elementen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij op dit middel antwoordt dat uit de aanhef van het bestreden besluit blijkt dat het advies van de raad van beroep bij de beoordeling werd betrokken en dat de beslissing ook aangeeft waarom er van het advies van de raad van beroep is afgeweken; dat zij ook opmerkt dat verzoeker noch tijdens de tuchtprocedure noch in zijn schorsingsberoep voor de Raad van State argumenten heeft aangebracht die erop zouden wijzen dat hij de hem ten laste gelegde feiten niet zou hebben begaan, dat hij het dan ook niet aannemelijk maakt dat de in de aangevochten beslissing gemaakte feitelijke appreciatie van de gegevens van het dossier de bestreden beslissing niet zou kunnen motiveren; dat dit verweer identiek is als het verweer in de procedure die geleid heeft tot de schorsing van de bestreden beslissing ingevolge het arrest nr. 83.542 van 22 november 1999; dat dit arrest over dit middel het volgende heeft overwogen :

"2.4. Overwegende dat luidens artikel 94, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel de minister elke met het advies van de raad van beroep niet overeenstemmende beslissing motiveert; dat de raad van beroep adviseert dat het beroep van verzoeker 'gegrond is om reden dat niet bewezen voorkomt dat verzoeker zich plichtig zou hebben gemaakt aan de ten laste gelegde feiten'; dat als de verwerende partij uit het dossier 'een reeks zware en overeenstemmende vermoedens' vermag af te leiden die de werkelijkheid van het tuchtfeit aantonen en dat zij gelet op de ernst van dat feit, dat eufemistisch gekwalificeerd wordt als 'oneigenlijke toeëigening van een dienstbriefkaart van het Rode Kruis' en 'schriftvervalsing op die kaart', de sanctie van overplaatsing kan opleggen, zij nochtans in de bestreden beslissing in onvoldoende mate rekening houdt met het dwingend voorschrift van voornoemd artikel 94, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937; dat omwille van die expliciete motiveringsverplichting niet zomaar voorbijgegaan kan worden aan het advies van de raad van beroep; dat de loutere vaststelling dat uit het dossier een reeks 'zware en overeenstemmende vermoedens' volgen die de werkelijkheid van het tuchtfeit aantonen, de afwijzing van het advies niet

motiveert en ook niet de concrete feitelijke gegevens die in het dossier beschikbaar zijn aanreikt die zulke 'zware en overeenstemmende vermoedens' staven, zodat het motief van de bestreden beslissing inhoudelijk niet veel meer is dan een ongemotiveerd tegenspreken van het, weliswaar nog minder gemotiveerd, advies van de raad van beroep; dat het niet gemotiveerd advies van de raad van beroep de verwerende partij evenwel niet ontslaat van haar verplichting om haar eigen beslissing deugdelijk te motiveren; dat het middel derhalve ernstig is";

dat de verwerende partij er aldus niet toe gekomen is het in het arrest nr. 83.542 van 22 november 1999 ernstig bevonden vierde annulatiemiddel te weerleggen; dat dit middel derhalve gegrond voorkomt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 18 mei 1999 waarbij Edmond WILLEMS de verplaatsing bij tuchtmaatregel naar de kantoren van de directie Antwerpen wordt opgelegd.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zesentwintig februari 2000 en een,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.